

Arrest

nr. 229 688 van 2 december 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. OGUMULA
Generaal Geneesheer Derachelaan 127/3
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 16 april 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 maart 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 oktober 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 november 2019.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. OGUMULA en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, werd op 14 december 2015 als vluchteling erkend.

1.2. Verzoeker werd op 5 oktober 2017 door de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel veroordeeld tot een gevangenisstraf van 5 jaar (met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende 5 jaar voor wat betreft 3 jaar), een geldboete van 156.000 euro (waarvan de helft met uitstel voor een periode van 3 jaar), en ontzetting uit zijn rechten, zoals bedoeld in artikel 31 Sw., gedurende een termijn van 10 jaar, wegens zijn deelname aan mensensmokkel (met verzwarende omstandigheden), valsheid in geschriften door het vervalsen of namaken van identiteitsdocumenten, waaronder Belgische identiteitskaarten voor

volwassenen en kinderen, Belgische verblijfstitels en Schengenvisa en het feit dat hij leider was van een criminele organisatie. Verzoeker ging niet in beroep tegen deze veroordeling.

1.3. Bij schrijven van 9 november 2017, door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ontvangen op 17 november 2017, verzocht de Directeur Generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen om verzoekers vluchtelingenstatus in te trekken op basis van de artikelen 49, §2, lid 2 en 55/3/1, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

1.4. Verzoeker werd op 28 februari 2018 gehoord door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen teneinde hem de gelegenheid te geven om mondeling op dit element te reageren en de redenen aan te halen tot behoud van zijn status.

1.5. Op 23 maart 2018 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot intrekking van de vluchtelingenstatus. Deze beslissing werd op 26 maart 2018 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u van Palestijnse origine, afkomstig uit Gaza en geregistreerd bij UNRWA. U studeerde verpleegkunde aan de universiteit. Na uw studies ging u aan de slag bij UNRWA en Artsen Zonder Grenzen (AZG). Uw broer M.(...) werkte bij een interventie eenheid van de ‘Quwat al Khassa’ (special forces) en was in die hoedanigheid betrokken bij de arrestatie van leden van Hamas en Islamic Jihad. Na de machtsovername door Hamas in 2006/2007 kreeg uw familie problemen omwille van de functie van uw broer M.(...). Hij trok naar Ramallah, Westbank, waar hij tot op heden verblijft.

In mei 2013 reisde u naar Maleisië en China. Toen u in juli 2013 terugkeerde naar Gaza werd u tegengehouden aan de grens en gesommeerd om u aan te bieden bij de binnenlandse veiligheidsdienst. Toen u zich aanmeldde werd u echter opgepakt en vastgehouden op beschuldiging van spionage voor Israël en banden met de Palestijnse autoriteiten in Westbank. Dit omwille van uw werkzaamheden voor buitenlandse organisaties en het profiel van uw broer.

U werd uiteindelijk tijdelijk vrijgelaten en maakte van die gelegenheid gebruik om in oktober/november 2013 Gaza opnieuw te verlaten via de tunnels. U verbleef een maand in Egypte en reisde vervolgens verder naar Maleisië en China. Daar leerde u L.(...), D.(...) (O.V. 8.160.693), van Oekraïense nationaliteit, kennen. U sloot een religieus huwelijk met haar af en zij werd zwanger van u. In Gaza was u ondertussen nog steeds officieel gehuwd met F.(...) A.(...) waarmee u vier kinderen heeft.

U slaagde er niet in om een permanente verblijfsvergunning te verkrijgen voor China of Maleisië. Oekraïne was evenmin een optie. Uw huis in Gaza raakte beschadigd door de bombardementen. Uw vader vluchtte naar Finland waar hij asiel aanvraagde. Op 11 november 2015 reisde u samen met L.(...), D.(...) (O.V. 8.160.693) en jullie zoon K.(...) per vliegtuig van China, via Bangkok, naar België waar jullie op 12 november 2015 asiel aanvraagden.

Op 14 december 2015 werden u, en D.(...), door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) erkend als vluchtelingen.

Op 5 oktober 2017 werd u door de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel veroordeeld tot een gevangenisstraf van 5 jaar (met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende 5 jaar voor wat betreft 3 jaar), een geldboete van 156.000 euro (waarvan de helft met uitstel voor een periode van 3 jaar), en ontzetting uit uw rechten, zoals bedoeld in artikel 31 Sw., gedurende een termijn van 10 jaar, dit wegens uw deelname aan mensensmokkel (met verzwarende omstandigheden), valsheid in geschriften door het vervalsen of namaken van identiteitsdocumenten, waaronder Belgische identiteitskaarten voor volwassenen en kinderen, Belgische verblijfstitels en Schengenvisa en het feit dat u leider was van een criminele organisatie. U ging niet in beroep.

Op 17 november 2017 ontving het CGVS een brief waarin de Staatssecretaris de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen verzocht om de mogelijkheid van intrekking van uw

vluchtelingenstatus te evalueren, en een advies te geven in het kader van een eventuele verwijderingsmaatregel. U werd vervolgens op 7 februari 2018 opgeroepen om op 28 februari 2018 te worden gehoord. U legde tijdens dit gehoor uw verblijfstitel voor en uw paspoort.

B. Motivering

U werd op 14 december 2015 erkend als vluchteling. Er dient te worden opgemerkt dat, niettegenstaande u erkend werd als vluchteling, uw vluchtelingenstatus heden moet ingetrokken worden.

Artikel 55/3/1, § 1 van de vreemdelingenwet stipuleert dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de vluchtelingenstatus kan intrekken indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de samenleving, omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf. Hierbij dient benadrukt te worden dat het CGVS gebonden is door de kwalificatie van de inbreuk en de vaststelling van de strafmaat bepaald in het kracht van gewijsde gegane vonnis van 5 oktober 2017. Het CGVS wijst er voorts op dat het bij het bepalen of een misdrijf al dan niet als bijzonder ernstig kan bestempeld worden onder meer rekening houdt met de aard, de objectieve ernst van de feiten, de duur, de hoeveelheid en de onderlinge samenhang van de feiten.

*Uit het vonnis van 5 oktober 2017 van de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel blijkt dat u veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 5 jaar (met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende 5 jaar voor wat betreft 3 jaar), een geldboete van 156.000 euro (waarvan de helft met uitstel voor een periode van 3 jaar), en ontzetting uit uw rechten, zoals bedoeld in artikel 31 Sw., gedurende een termijn van 10 jaar, dit wegens uw **deelname aan mensensmokkel** (met verzwarende omstandigheden), valsheid in geschriften door het vervalsen of namaken van identiteitsdocumenten, waaronder Belgische identiteitskaarten voor volwassenen en kinderen, Belgische verblijfstitels en Schengenvisa en het feit dat u **leider was van een criminele organisatie**. De bewezen geachte feiten waren de uiting van éénzelfde crimineel opzet. Aangaande de tenlastenlegging van mensensmokkel werd in het bijzonder vastgesteld dat van de betrokken activiteiten een gewoonte werd gemaakt, dat de mensensmokkel gebeurde in het kader van een criminele organisatie en de feiten ook ten aanzien van minderjarigen gepleegd werden. Bovendien blijkt uit het genoemde vonnis eveneens dat u **aan het hoofd stond van een criminele organisatie** die zich bezighield met het smokkelen van personen van Palestijnse origine. U vervulde in deze organisatie een **belangrijke en coördinerende rol**. U onderhandelde, hetzij direct, hetzij via tussenpersonen, met de slachtoffers of hun naasten wat de modaliteiten van het illegale transport van het buitenland naar België, alsook de prijs betrof. Het was in hoofde u die dit illegale transport vervolgens regelde, alsook de betalingen door de slachtoffers inde en beheerde. U was eveneens de spilfiguur in de organisatie wat het aanleveren van de vereiste valse identiteitsdocumenten en visa betreft die nodig waren bij de mensensmokkel.*

Het hoeft geen betoog dat de feiten waarvoor u veroordeeld werd, objectief zwaarwichtig, laakbaar en maatschappelijk onaanvaardbaar zijn. Mensensmokkel ondermijnt bovendien de openbare orde en bemoeilijkt de controle door de overheid op de mensen die zich op haar grondgebied bevinden. Belangrijke, nauwelijks gekende en oncontroleerbare migratiestromen worden erdoor onderhouden, met alle gevolgen die zulks meebrengt voor de openbare orde en veiligheid en zelfs voor de financiële en materiële opvangcapaciteiten van de landen van bestemming. Voorts worden de slachtoffers van mensensmokkel doorgaans in een volslagen marginaal bestaan gedropt, zonder middelen en zonder rechten. Zij zijn vaak niet bij machte om op een behoorlijke wijze in hun levensonderhoud te voorzien, waardoor ze in het illegale arbeidscircuit terechtkomen met economische uitbuiting en onmenselijke situaties tot gevolg. Het vonnis wijst voorts nog uitdrukkelijk op het feit dat het georganiseerde karakter van de feiten de veiligheid en openbare orde in het gevaar brengt, op het snel en persoonlijk geldgevoel in uw hoofde en op de omvang van de smokkel.

Het staat aldus vast dat de criminele organisatie waarvan u aan het hoofd stond verantwoordelijk was voor een grootschalige internationale mensensmokkel waarbij snel en persoonlijk geldgevoel werd nagestreefd. Het hoeft geen betoog dat de feiten die u ten laste werden gelegd en bewezen werden geacht objectief zwaarwichtig zijn en moreel bijzonder verwerpelijk en dat het misdrijf waarvoor u op 5 oktober 2017 definitief veroordeeld werd een bijzonder ernstig misdrijf betreft.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dan ook dat u een gevaar vormt voor de samenleving omdat u definitief veroordeeld bent voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel

55/3/1, § 1 van de vreemdelingenwet. Bijgevolg dient de vluchtelingenstatus die u eerder werd toegekend, heden te worden ingetrokken.

Teneinde u de kans te bieden elementen voor het eventuele behoud van uw vluchtelingenstatus aan te brengen, werd u op 7 februari 2018 opgeroepen om op 28 februari 2018 gehoord te worden door een medewerker van het CGVS.

U geeft tijdens dit gehoor toe dat u in de fout bent gegaan maar dat u hoopt dat u nog een kans krijgt. U stelt verder dat u eigenlijk alleen mensen wilde helpen en dat u geshockeerd was door het feit dat u als mensenhandelaar werd bestempeld. Verder stelt u dat u nergens anders terecht kan, dat u uw vrouw en kind niet kunt achterlaten en dat u hoopt dat u uw andere kinderen naar hier kan laten overbrengen en dat u hen nog kunt zien (CGVS, p. 10, 11, 14, 15).

Deze door u opgeworpen redenen kunnen echter op geen enkele manier een behoud van uw vluchtelingenstatus wettigen. Uw stelling dat u enkel mensen trachtte te helpen kan moeilijk volgehouden worden gezien de expliciete vaststellingen en bewoordingen in het vonnis van de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel. De overige redenen die u aanbrengt zijn evenmin van die aard dat ze een behoud van uw vluchtelingenstatus kunnen wettigen aangezien ze op geen enkele wijze betrekking hebben op de redenen waarom uw vluchtelingenstatus dient te worden ingetrokken, i.c. de vaststelling dat u een gevaar vormt voor de samenleving omdat u definitief veroordeeld werd in België voor een bijzonder ernstig misdrijf.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen aangezien ze enkel een aanwijzing vormen voor uw identiteit en verblijfsstatus in België. Wanneer de Commissaris-generaal van oordeel is dat de vluchtelingenstatus moet ingetrokken worden omdat de asielzoeker een gevaar vormt voor de samenleving omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet dient hij een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS is van oordeel dat u noch direct of indirect mag worden teruggeleid naar Gaza. Een verwijderingsmaatregel is niet verenigbaar met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/3/1 §1 van de Vreemdelingenwet wordt uw vluchtelingenstatus ingetrokken.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u direct noch indirect mag worden teruggeleid naar Gaza."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de materiële motiveringsplicht *juncto* het zorgvuldigheidsbeginsel en artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, voert verzoeker het volgende aan: "(...) Verzoeker stelt vast dat bij de voorbereiding van de bestreden beslissing, verwerende partij op de hoogte is van zijn familiale toestand in België, zijnde dat verzoeker de vader is van een minderjarige kind en dat verzoeker op heden een gezinsleven met het kind heeft. Deze laatste wordt door de bestreden beslissing niet betwist.

Gezien de nefaste indirecte gevolgen van de bestreden beslissing, stelt verzoeker vast dat bij de belangenafweging van deze beslissing, verwerende partij geen rekening met het hoger belang van het kind gehouden heeft.

Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt niet dat verwerende partij een belangenafweging gedaan heeft tussen het belang van voormeld kind en het algemeen belang die verwerende partij beweert te willen beschermen.

Gezien de afwezigheid, bij de voorbereiding van de bestreden beslissing, van een belangenafweging tussen het belang van voormeld kind en het algemeen belang, is verzoeker van mening dat de bestreden beslissing, met een indirecte gevolgen voor zijn kind, niet op een zorgvuldige manier wordt voorbereid en schendt hierdoor de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en artikel 24 van het Handvest, zijnde het hoger belang van het kind."

Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

Ter terechtzitting legt verzoeker een kopie neer van 's Raads arrest nr. 226 479 van 23 september 2019 in hoofde van verzoekers broer.

2.2.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers vluchtelingenstatus ingetrokken omdat (i) hij op 5 oktober 2017 door de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 5 jaar (met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende 5 jaar voor wat betreft 3 jaar), een geldboete van 156.000 euro (waarvan de helft met uitstel voor een periode van 3 jaar), en ontzetting uit zijn rechten, zoals bedoeld in artikel 31 Sw., gedurende een termijn van 10 jaar, dit wegens zijn deelname aan mensensmokkel (met verzwarende omstandigheden), valsheid in geschriften door het vervalsen of namaken van identiteitsdocumenten, waaronder Belgische identiteitskaarten voor volwassenen en kinderen, Belgische verblijfstitels en Schengenvisa en het feit dat hij leider was van een criminele organisatie, het geen betoog hoeft dat de feiten die hem ten laste werden gelegd en bewezen werden geacht (de criminele organisatie waarvan hij aan het hoofd stond was verantwoordelijk voor een grootschalige internationale mensensmokkel waarbij snel en persoonlijk geldgewin werd nagestreefd) objectief zwaarwichtig en moreel bijzonder verwerpelijk zijn en dat het misdrijf waarvoor hij op 5 oktober 2017 definitief veroordeeld werd een bijzonder ernstig misdrijf betreft en dan ook blijkt dat hij een gevaar vormt voor de samenleving omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, §1 van de Vreemdelingenwet, (ii) hij geen redenen aanbrengt die het behoud van zijn vluchtelingstatus wettigen daar zijn stelling dat hij enkel mensen trachtte te helpen moeilijk kan volgehouden worden gezien de expliciete vaststellingen en bewoordingen in het vonnis van de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel en de overige redenen die hij aanbrengt, namelijk dat hij in de fout is gegaan maar dat hij hoopt dat hij nog een kans krijgt, dat hij nergens anders terecht kan, dat hij zijn vrouw en kind niet kan achterlaten en dat hij hoopt dat hij zijn andere kinderen naar hier kan laten overbrengen en dat hij hen nog kan zien, op geen enkele wijze betrekking hebben op de redenen waarom zijn vluchtelingenstatus dient te worden ingetrokken, *i.c.* de vaststelling dat hij een gevaar vormt voor de samenleving omdat hij definitief veroordeeld werd in België voor een bijzonder ernstig misdrijf en (iii) de door hem neergelegde documenten enkel een aanwijzing vormen voor zijn identiteit en verblijfsstatus in België.

2.2.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot intrekking van de vluchtelingenstatus van 23 maart 2018 (CG nr. 1501269), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.3. Overeenkomstig artikel 57/6, §1, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet is de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevoegd om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus op grond van de artikelen 55/3/1 en 55/5/1 in te trekken.

De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 55/3/1, §1 en §3 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 55/3/1, §1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan de vluchtelingenstatus intrekken indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de samenleving, omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf, of als er redelijke gronden bestaan om hem te beschouwen als een gevaar voor de nationale veiligheid.”

Artikel 55/3/1, §3 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“Wanneer de Commissaris-generaal de vluchtelingenstatus intrekt met toepassing van paragraaf 1 of van paragraaf 2, 1°, verstrekt hij in het kader van zijn beslissing een advies over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4.”*

De bestreden beslissing bestaat derhalve uit twee onderdelen die als op zichzelf staand moeten worden beschouwd.

2.4.1. Het eerste onderdeel van de bestreden beslissing heeft betrekking op de intrekking van de vluchtelingenstatus in toepassing van artikel 55/3/1, §1 van de Vreemdelingenwet ingevolge de

vaststelling dat *in casu* verzoeker een gevaar vormt voor de samenleving omdat hij definitief veroordeeld werd voor een bijzonder ernstig misdrijf.

De Raad bemerkt dat de wetgever de begrippen 'bijzonder ernstig misdrijf' en 'gevaar voor de samenleving' niet gedefinieerd heeft en dat de wil van de wetgever bijgevolg dient afgeleid te worden uit de voorbereidende werkzaamheden. De Raad benadrukt dienaangaande dat in de Memorie van toelichting bij de wet van 10 augustus 2015 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen om beter rekening te houden met de bedreigingen voor de samenleving en de nationale veiligheid in de aanvragen tot internationale bescherming, op omstandige wijze uiteengezet wordt dat het begrip 'bijzonder ernstig misdrijf' geenszins beperkt is tot 'misdaden' in de zin van het Belgisch Strafwetboek: "*Artikel 14.4, b) van Richtlijn 2011/95/EU vermeldt in de Franstalige versie het verzamelbegrip "crime", en niet "infractio". In de Belgische context verwijst het begrip "crime" op grond van classificatie in Boek I van het Strafwetboek echter alleen naar de meest ernstige misdrijven van het Strafwetboek. Bijgevolg wordt er in het ontwerp eveneens geopteerd voor het verzamelbegrip "infractio". Hierdoor wordt het mogelijk om eveneens feiten in aanmerking te nemen die technisch gezien geen "crimes" in de zin van het Belgische Strafwetboek zouden zijn. De richtlijn viseert immers elk laakbaar feit, voor zover dit feit rechtsgeldig kan gekwalificeerd worden als "bijzonder ernstig."*" (zie p. 16-17 van het wetsontwerp, DOC 54 1197/001).

Voor de invulling van het begrip 'bijzonder ernstig misdrijf' gaf de Staatssecretaris er immers "*de voorkeur aan het CGVS een ruime beoordelingsmarge te laten.*" (zie p. 25 van het Verslag van de Commissie voor de binnenlandse zaken, de algemene zaken en het openbaar ambt, DOC 54 1197/003). Artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet is dus niet louter beperkt tot personen die definitief veroordeeld zijn voor een "misdaad" in de zin van het Belgisch Strafwetboek, en kan derhalve ook toegepast worden in het geval de vreemdeling onherroepelijk veroordeeld werd voor het plegen van een wanbedrijf. Het is de aard en de ernst van de strafbare feiten waarvoor verzoeker veroordeeld werd, die van doorslaggevend belang zijn voor de invulling van het begrip 'bijzonder ernstig misdrijf'.

Om te beoordelen of er sprake is van een gevaar voor de samenleving bij een definitieve veroordeling voor een bijzonder ernstig misdrijf, dient rekening te worden gehouden met de aard en de omstandigheden van het misdrijf. Uit de tekst van artikel 55/3/1, §1 van de Vreemdelingenwet blijkt duidelijk dat er een link moet bestaan tussen de ernst van het misdrijf en de beoordeling van het gevaar voor de samenleving.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 5 oktober 2017 door de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 5 jaar (met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende 5 jaar voor wat betreft 3 jaar), een geldboete van 156.000 euro (waarvan de helft met uitstel voor een periode van 3 jaar), en ontzetting uit zijn rechten, zoals bedoeld in artikel 31 Sw., gedurende een termijn van 10 jaar, wegens zijn deelname aan mensensmokkel (met verzwarende omstandigheden), valsheid in geschriften door het vervalsen of namaken van identiteitsdocumenten, waaronder Belgische identiteitskaarten voor volwassenen en kinderen, Belgische verblijfstitels en Schengenvisa en het feit dat hij leider was van een criminele organisatie. De bewezen geachte feiten waren de uiting van éénzelfde crimineel opzet. Aangaande de tenlastenlegging van mensensmokkel werd in het bijzonder vastgesteld dat van de betrokken activiteiten een gewoonte werd gemaakt, dat de mensensmokkel gebeurde in het kader van een criminele organisatie en de feiten ook ten aanzien van minderjarigen gepleegd werden. Bovendien blijkt uit het genoemde vonnis eveneens dat verzoeker aan het hoofd stond van een criminele organisatie die zich bezighield met het smokkelen van personen van Palestijnse origine. Hij vervulde in deze organisatie een belangrijke en coördinerende rol. Hij onderhandelde, hetzij direct, hetzij via tussenpersonen, met de slachtoffers of hun naasten wat de modaliteiten van het illegale transport van het buitenland naar België, alsook de prijs betrof. Het was in hoofdorde verzoeker die dit illegale transport vervolgens regelde, alsook de betalingen door de slachtoffers inde en beheerde. Hij was eveneens de spilfiguur in de organisatie wat het aanleveren van de vereiste valse identiteitsdocumenten en visa betreft die nodig waren bij de mensensmokkel. Het hoeft geen betoog dat de feiten waarvoor verzoeker veroordeeld werd, objectief zwaarwichtig, laakbaar en maatschappelijk onaanvaardbaar zijn. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan worden gevolgd waar dienaangaande in de bestreden beslissing nog het volgende wordt overwogen: "*Mensensmokkel ondermijnt bovendien de openbare orde en bemoeilijkt de controle door de overheid op de mensen die zich op haar grondgebied bevinden. Belangrijke, nauwelijks gekende en oncontroleerbare migratiestromen worden erdoor onderhouden, met alle gevolgen die zulks meebrengt voor de openbare orde en veiligheid en zelfs voor de financiële en materiële opvangcapaciteiten van de landen van bestemming. Voorts worden de slachtoffers van mensensmokkel doorgaans in een*

volslagen marginaal bestaan gedropt, zonder middelen en zonder rechten. Zij zijn vaak niet bij machte om op een behoorlijke wijze in hun levensonderhoud te voorzien, waardoor ze in het illegale arbeidscircuit terecht komen met economische uitbuiting en onmenselijke situaties tot gevolg." Bij de bepaling van de strafmaat wees de rechtbank in voornoemd vonnis bovendien uitdrukkelijk op het feit dat het georganiseerde karakter van de feiten de veiligheid en openbare orde in het gevaar brengt, op het snel en persoonlijk geldgewin in hoofde van verzoeker en op de omvang van de smokkel. Het lijkt dan ook geen twijfel dat het misdrijf waarvoor verzoeker uiteindelijk op 5 oktober 2017 definitief veroordeeld werd een bijzonder ernstig misdrijf betreft. De Raad stelt overigens vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift de vaststelling dat het misdrijf waarvoor hij definitief werd veroordeeld bijzonder ernstig is, niet betwist.

Gelet op de vaststellingen en overwegingen in het in kracht van gewijsde gegane vonnis van 5 oktober 2017, oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op goede gronden dat de criminele organisatie waarvan verzoeker aan het hoofd stond verantwoordelijk was voor een grootschalige internationale mensensmokkel waarbij snel en persoonlijk geldgewin werd nagestreefd en dat de feiten die verzoeker ten laste werden gelegd en bewezen werden geacht objectief zwaarwichtig en moreel bijzonder verwerpelijk zijn, en kon de commissaris-generaal op basis van dit vonnis, daarbij tevens rekening houdend met de aard van de daad, de omvang van de gevolgen, de wijze waarop het misdrijf werden gesteld, de vraag of de meerderheid van de rechtspraak de daad als een ernstig misdrijf beschouwt, de strafmaat alsmede de motieven van de dader voorts terecht vaststellen dat verzoeker een gevaar vormt voor de samenleving omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

De door verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud aangehaalde argumenten en neergelegde documenten kunnen het behoud van zijn vluchtelingenstatus niet wettigen. De Raad treedt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar dienaangaande in de bestreden beslissing het volgende wordt overwogen: *"U geeft tijdens dit gehoor toe dat u in de fout bent gegaan maar dat u hoopt dat u nog een kans krijgt. U stelt verder dat u eigenlijk alleen mensen wilde helpen en dat u geschokt was door het feit dat u als menshandelaar werd bestempeld. Verder stelt u dat u nergens anders terecht kan, dat u uw vrouw en kind niet kunt achterlaten en dat u hoopt dat u uw andere kinderen naar hier kan laten overbrengen en dat u hen nog kunt zien (CGVS, p. 10, 11, 14, 15). Deze door u opgeworpen redenen kunnen echter op geen enkele manier een behoud van uw vluchtelingenstatus wettigen. Uw stelling dat u enkel mensen trachtte te helpen kan moeilijk volgehouden worden gezien de expliciete vaststellingen en bewoordingen in het vonnis van de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel. De overige redenen die u aanbrengt zijn evenmin van die aard dat ze een behoud van uw vluchtelingenstatus kunnen wettigen aangezien ze op geen enkele wijze betrekking hebben op de redenen waarom uw vluchtelingenstatus dient te worden ingetrokken, i.c. de vaststelling dat u een gevaar vormt voor de samenleving omdat u definitief veroordeeld werd in België voor een bijzonder ernstig misdrijf.*

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen aangezien ze enkel een aanwijzing vormen voor uw identiteit en verblijfsstatus in België."

Verzoeker brengt in voorliggend verzoekschrift geen argumenten bij die voorgaande appreciatie in een ander daglicht kunnen stellen. Immers, waar hij aanhaalt dat hij vader is van een minderjarig kind, met wie hij tot op heden een gezinsleven heeft, en hekelt dat uit de bestreden beslissing en het administratief dossier niet blijkt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij het nemen van de bestreden beslissing een belangenafweging heeft gemaakt tussen het belang van zijn kind en het algemeen belang dat verwerende partij beweert te willen beschermen, wijst de Raad erop dat dit het behoud van zijn status niet kan rechtvaardigen. Verzoekers gezinssituatie in België doet immers niets af aan de ernst van het misdrijf waarvoor hij veroordeeld werd en doet evenmin afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker een gevaar vormt voor de samenleving omdat hij definitief veroordeeld werd voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, §1 van de Vreemdelingenwet, vaststelling welke volstaat om over te gaan tot intrekking van zijn vluchtelingenstatus. De Raad benadrukt te dezen dat dergelijke intrekking uitdrukkelijk wordt toegestaan door artikel 14.4 van voormelde richtlijn 2011/95/EU. Nergens in voornoemde richtlijn wordt gesteld of bepaald dat een intrekking van de vluchtelingenstatus niet mogelijk is of zou zijn wanneer de familieleden van de betrokken vluchteling tevens op het grondgebied van dezelfde lidstaat verblijven. Artikel 23 van dezelfde richtlijn stelt weliswaar dat de lidstaten ervoor zorgen dat het gezin in stand kan gehouden worden, maar dit belet de commissaris-generaal aldus niet om de vluchtelingenstatus van een persoon in te trekken wanneer de constitutieve voorwaarden van artikel 14.4 van de richtlijn 2011/95/EU *juncto* artikel 55/3/1, §1 van de Vreemdelingenwet vervuld zijn, hetgeen *in casu* het geval is. De Raad wijst er in dit verband

nog op dat de belangen van het kind de eerste overweging vormen, doch verzoeker gaat er in deze aan voorbij dat de bestreden beslissing er op geen enkele wijze toe strekt een inmenging in zijn gezinsleven uit te maken en bijgevolg de belangen van zijn kind te schaden, laat staan dat deze inmenging ongeoorloofd of disproportioneel zou zijn. De bestreden beslissing strekt er immers op geen enkele wijze toe het gezinsleven van verzoeker te verhinderen of te bemoeilijken. Evenmin heeft de bestreden beslissing tot gevolg dat verzoeker feitelijk gescheiden wordt van zijn kind. Immers, niettegenstaande in de bestreden beslissing een advies wordt gegeven over de verenigbaarheid van een eventuele verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, welk advies een wettelijke verplichting is die uitdrukkelijk wordt opgelegd door artikel 55/3/1, §3 van de Vreemdelingenwet, houdt de bestreden beslissing enkel in dat verzoekers vluchtelingenstatus wordt ingetrokken in toepassing van artikel 55/3/1, §1 van de Vreemdelingenwet en bevat deze zelf geen verwijderingsmaatregel. Alle passende wettelijke en bestuurlijke maatregelen dienen door de Staten voorzien te zijn om het kind te verzekeren van de bescherming en de zorg die het nodig heeft voor zijn welzijn en de lidstaten zorgen ervoor dat het gezin in stand kan gehouden worden. Dit is echter niet de bevoegdheid van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen maar behoort tot de bevoegdheid van de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, belast met Asiel en Migratie. Het is dus pas op het ogenblik dat ten aanzien van verzoeker daadwerkelijk een verwijderingsmaatregel wordt genomen, dat een onderzoek naar de mogelijke schending van het recht op eerbiediging van het gezinsleven, hierbij rekening houdend met het hoger belang van het kind, zich opdringt en dus niet, zoals *in casu*, bij de beoordeling van de intrekking van verzoekers vluchtelingenstatus. Het voorgaande indachtig, wordt de schending van artikel 24 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie niet dienstig aangevoerd.

Waar verzoeker ter terechtzitting wijst op 's Raads arrest nr. 226 479 van 23 september 2019 en stelt dat de Raad in hoofde van verzoekers broer de beslissing van de commissaris-generaal heeft vernietigd omdat geen dubbel onderzoek werd gevoerd en de commissaris-generaal niet is overgegaan tot een al dan niet erkenning van de vluchtelingenstatus van de asielzoeker overeenkomstig artikel 57/6, § 1, 1° en zijn beslissing derhalve ook moet vernietigd worden, kan hij niet worden gevolgd. Immers, in hoofde van verzoekers broer werd de vluchtelingenstatus geweigerd in toepassing van artikel 52/4, lid 2 van de Vreemdelingenwet, dat de omzetting beoogt van artikel 14, lid 5, van Richtlijn 2011/95/EU, wat *in casu* niet het geval is.

2.4.2. Het tweede onderdeel van de bestreden beslissing vloeit voort uit artikel 57/6, eerste lid, 12° van de Vreemdelingenwet *juncto* artikel 55/3/1, §3 van diezelfde wet. Krachtens deze bepaling verstrekt de commissaris-generaal, wanneer hij de vluchtelingenstatus intrekt met toepassing van artikel 55/3/1, § 1, een advies over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4.

In het arrest M. tegen Tsjechië en X. en X. tegen België, van 14 mei 2019, in de gevoegde zaken C-391/16, C77 / 17 en C-78/17, oordeelde het Europees Hof van Justitie dat *"artikel 14, leden 4 tot en met 6, van richtlijn 2011/95 niet aldus kan worden uitgelegd dat de intrekking van de vluchtelingenstatus of de weigering deze status te verlenen tot gevolg heeft dat de betrokken derdelander of staatloze die voldoet aan de materiële voorwaarden van artikel 2, onder d), van die richtlijn, gelezen in samenhang met de bepalingen van hoofdstuk III ervan, de hoedanigheid van vluchteling in de zin van artikel 1, afdeling A, van het Verdrag van Genève wordt ontzegd, waardoor hem de internationale bescherming zou worden onthouden die hem krachtens artikel 18 van het Handvest moet worden geboden met inachtneming van dat verdrag."* (§100).

Hieruit volgt dat een intrekking van deze status in toepassing van artikel 55/3/1, §1 van de Vreemdelingenwet, dat de omzetting beoogt van artikel 14, §4 van Richtlijn 2011/95/EU, de verzoeker zijn hoedanigheid als vluchteling niet doet verliezen (§§ 98, 99 en 110). Immers *"Zoals uitdrukkelijk is bepaald in artikel 14, lid 6, van richtlijn 2011/95, zijn of blijven die personen evenwel in het genot van een aantal rechten die zijn vastgelegd in het Verdrag van Genève"* (§ 99). Bovendien *"[kunnen] dergelijke personen niet (...) worden teruggeleid op grond van artikel 21, lid 2, van richtlijn 2011/95 indien zij daardoor het risico zouden lopen dat hun in artikel 4 en artikel 19, lid 2, van het Handvest neergelegde grondrechten worden geschonden."* (§110).

Het in artikel 21, lid 2 opgenomen non-refoulement beginsel kan niet gelijkgesteld worden met een bescherming tegen elke verwijderingsmaatregel, maar geldt slechts wanneer in hoofde van verzoeker een risico bestaat te zullen worden blootgesteld aan foltering of onmenselijke behandeling bij terugkeer naar zijn land van herkomst.

In casu is het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van oordeel dat een verwijderingsmaatregel niet verenigbaar is met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en dat verzoeker noch direct noch indirect mag worden teruggeleid naar Gaza.

2.5. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenfinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoeker in een persoonlijk onderhoud de kans heeft gekregen om de redenen aan te halen waarom zijn status behouden dient te blijven. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal verzoekers dossier op een individuele wijze heeft beoordeeld en zijn beslissing heeft genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.6. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat zich actueel een intrekking van de vluchtelingstatus opdringt daar niet kan betwijfeld worden dat verzoeker een gevaar vormt voor de samenleving omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, §1 van de Vreemdelingenwet.

2.7. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen.

De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De intrekking van de vluchtelingenstatus wordt bevestigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee december tweeduizend negentien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS